

Kringberichten april 2019

De titel klopt niet meer want het is inmiddels mei. Maar we kijken nog even terug op deze maand. Voor het eerst was er dit jaar geen wake op Goede Vrijdag bij Schiphol maar een wake op 7 april bij het detentiecentrum Zeist, in Soesterberg. Met een klein groepje zijn we daarheen geweest. Een deelnemer vertelde: 'je zag geen enkele vluchteling maar het was des te indringender'. Ook hier was een viering, er werd gezongen en gebeden. Onze gedachten waren bij de vluchtelingen die daar vastzitten vanwege het simpele feit dat ze vluchteling zijn.

Sinds 19 april hebben wij een nieuwe gast in huis. Ze komt uit Somalië, is net 18 geworden en haar naam is Sahra.

In april was er ook geen Kringzondag vanwege Pasen, maar traditiegetrouw was er wel de mogelijkheid om koffie te komen drinken op tweede Paasdag. Toevallig viel dit samen met de Dag van de Aarde, op 22 april. Als Hoogstraatgemeenschap hadden wij in onze binnentuin een blotevoeten pad gemaakt. Het contact met de aarde verloopt soms hard en ruw, soms zacht en teder. Mos, klei, dennenappels, rietpluimen, zand en water beroerden onze voeten en lieten verschillende indrukken achter. De deelnemers reageerden enthousiast en sommigen liepen meerdere rondjes.

Het pad werd zoveel mogelijk in stilte gelopen en om die stilte in jezelf te vinden, was er voor ieder een klein tekstje uit het boekje geschreven door Marjan: 'Stap in de stilte'.

Ik wandel en loop alsof mijn voeten
de aarde kussen.

Thich Nhat Han is het
die ons dat leert.

Lopen
met aandacht,
dankbaarheid,
liefde,
voor Moeder Aarde.

Maar niet alleen de Thaise voortrekker.

Zo veel anderen weten het ook,
leerden het ook
kunnen het ook.

Ik ook, als ik echt loop.
En als jij meeloopt
en mij eraan herinnert.

Marjan Bosch

Ook Omslag had een mooi programma op deze dag met diverse workshops. Marjan had een workshop in onze voortuin waarvoor zij een mooi klein boekje had gemaakt met prachtige teksten. Ze had voor iedere deelnemer zo'n boekje. Het ervaren van het groen, van de aarde, van de tuin, stond centraal. Hieronder wat fragmenten uit het boekje van Marjan.

Waar zijn we?

Als we inzoomen zien we de aarde, grond, zand. Daaronder ook veel puin, dakpannen, bakstenen. Daarop begroeiing, groen, een oude beuk, een jonge ginkgo, ter ere van een eerdere dag van de aarde. Allemaal tekens van aandacht en zorg voor dit stukje Aarde. Streven naar heelheid, eenheid. Begroeiing die kleur brengt en geur, smaak en voedsel. Beelden die herinneren, inspireren, richting geven.....

Je ziet ook wat er nog niet zo lang wortel schiet:

moestuin, bessen, pruim en appel, composthoop, takkenril. Dat zijn voorbeelden van de dingen waarmee wij proberen er een perma(nente)-(agri)cultuur van te maken.

Een tuin waar veel te beleven, te eten, is voor alle bewoners.

Maar vooral een tuin waar het draait om de bodem. De grond onder onze voeten. De Aarde. En letterlijk aarde. In de aarde moeten beestjes leven, zichtbare en onzichtbare. Het is belangrijk om de bodem te verrijken, dus:

laten we organisch materiaal liggen, maken we compost, laten we de bodem constant bedekt, zodat de waardevolle mineralen niet uitspoelen. Zodat de bodem niet te snel uitdroogt.

Zodat de CO2 gevangen blijft.

Zodat de bodemdieren het naar hun zin hebben.....

Onkruid bestaat niet. Kruid wel. Soms groeit dat waar je niet wilt.

Dan verplaatsen we het. Brandnetel is goed voor de grond. Zevenblad is goed voor de pesto.

Paardenbloem is goed voor veel en lekker sla.

Madeliefjes stelen je hart. Klaprozen geven energie.

De Nederlandse, inheemse flora is supergoed voor de grond en je humeur.

Een tuin is permanent zinnenprikkelend. Loop maar eens rustig rond....

In de stilte kun je je verbinden. Met jezelf, met elkaar, met de Aarde, met God. Met buiten en met alles. Hier kun je aarden, om steviger en sterker op de Aarde te staan. Om beter voor jezelf en voor de Aarde te zorgen.

Permacultuur heeft ook een sociale component: vertrouwen, loslaten, contact maken, jezelf leren kennen. Dat is ook een groeiproces..

Lintjesregen.....

Afgelopen vrijdag werd Leny Bozuwa naar het Van Abbemuseum gelokt onder het mom van het maken van een gezinsfoto voor het aanstaande 50-jarig huwelijksfeest. Tot op het laatste moment had Leny niet in de gaten dat het om een koninklijke onderscheiding ging. Op initiatief van de Hoogstraatgemeenschap en ondersteund door verpleeghuis Vonderhof, het Open huis van de Catharinakerk en voormalige parochies in Stratum heeft Leny de waardering gekregen voor al haar vrijwilligerswerk. Het was een mooie bijeenkomst in de ochtend. Al het bezoek dat vervolgens in de middag en avond langs kwam om Leny te feliciteren onderstreepte maar eens dat het welverdiend was!

Erik

Viva España - Door Lies Lakeman- Haveman

Velen stelden de vraag aan ons hoe het was in Spanje. Dus ben ik (Lies) gaan zitten om jullie iets te vertellen over deze drie-en-een-halve maand.

Op zaterdag 8 december zijn we vertrokken naar Spanje met 1880 kilometer voor de boeg. Ikzelf vindt het altijd een fijne reis. Gestaag zie je de 1880 km op de Tom-tom slinken. Hasselt, Luik, Ardennen, Luxemburg, Dijon, Lyon, Montpellier. De natuur verandert, de huizen, de wijngaarden, het uitgestrekte land van Frankrijk en uiteindelijk de besneeuwde toppen van de Spaanse Pyreneeën. De volgende dag Spanje in, na een overnachting. In Noord Spanje is het nog wel groen maar hoe meer je naar het zuiden rijdt maakt het groen plaats voor het overheersende geel, oker en grijs. Loofbomen maken plaats voor Yuka's, agaves, naaldbomen en palmen. De warme zon laat zich volop zien. Zonnebrillen op en jassen uit, ramen open en zachte warme wind met vertrouwde geuren van sinaasappel- en amandelbloesem en gestookt afvalhout uit de sinaasappelplantages. Dan weten webijna thuis.

In de late namiddag arriveren wij bij ons witte huisje in La Pedrera, Denia. Een vertrouwd gevoel overvalt mij. Thuis!!

Onze overbuurman, Cayetano, zwaait en helpt ons, na een hartelijke begroeting, met het uitladen van onze (veel te volle) auto.

Als alles weer zijn plekje in huis gekregen heeft, beginnen wij traditiegetrouw aan onze eerste tuinwandeling. De kracht van de zon heeft weer uitbundig zijn werk gedaan! Alles wat 6 maanden geleden noch netjes gesnoeid en geknipt was is nu uit zijn voegen gegroeid en overwoekerd. Mijn handen beginnen te jeuken!

Wat is het toch, dat wij elk jaar aan het begin van de winter weer onze spullen bij elkaar pakken en voor 3-4 maanden naar dit plaatsje in het zuidoosten van Spanje vertrekken?

In 2004 heb ik het huis samen met Twan van mijn ouders geërfd en vanaf dat jaar elke herfstvakantie met nog 4 vrienden- 7jaar lang - stukje bij beetje opgeknaapt. Vanuit vriendschap is het geworden wat het nu is.

Ik denk dat dit de grondslag is die wij daar, in Spanje willen leven. In vriendschap met buren en vrienden leven. In al die jaren die wij nu daar zijn is dit geleidelijk aan gegroeid.

Cayetano, onze Andalusische overbuurman, die ons met raad en daad ter zijde staat. De hartelijke Zwitserse overburen daarnaast – Madeleine en Marcus. En de Ierse buren naast ons die heerlijke Irish Coffie en plezier kunnen maken! En zeker niet te vergeten onze Colombiaanse klusjesman van om de hoek, Alexis, die de meest verborgen voordelige werkplaatsen en winkels in Denia weet te vinden.

Daarnaast wil ik een ode brengen aan het licht, de zon, en de warme ronde wind ! Elke ochtend opstaan met de zon aan de blauwe hemel, dit is toch een enorm geschenk! Wij zijn dan ook veel buiten in de tuin of gaan lekker wandelen.

En de zee.....een half uurtje lopen van ons vandaan. De kleur van het water...van turquoise-blauw-groen blauw-donker blauw, tot bijna zwart toe. Iedere dag anders, vooral 's avonds. Dit verhaal lijkt misschien wel op een reclamespotje!, maar we genieten ook enorm van wat zich rondom ons aandient. We hebben in het algemeen weinig afspraken en werken met regelmaat aan de tuin en aan het huis. Als beloning voor ons harde werken trakteren we ons enkele keren per week op een dagmenuutje in een van onze Spaans lievelingsrestaurantjes.

Een welkome onderbreking van ons 2-zijn, zijn onze contacten met de interkerkelijke gemeente. Dit is een gemengde heel hartelijke gemeente waar om de drie maanden steeds een andere emeritusdominee voorgaat. Dat kan zijn vanuit de evangelische, vrijzinnige, gereformeerde of hervormde hoek. Dit, omdat ook de gemeente uit verschillende PKN-richtingen bestaat. Met enkele katholieken ertussen. De kerkenraad selecteert ieder jaar , wie er beroepen wordt uit de vele sollicitanten. Men kiest vaak een dominee die goed met deze diversiteit om kan gaan. Niet te streng in de leer maar ook niet te vrijzinnig. Na de dienst wordt nog vaak nagepraat onder het genot van een kop koffie. Ook is er maandelijks een themabijeenkomst die door de dienstdoende predikant wordt georganiseerd. Wij vinden dit boeiende bijeenkomsten. Zo waren er bijv. bijeenkomsten over Martha en Maria, de actuele betekenis van Pasen, homoseksualiteit als menselijke mogelijkheid. Ook wordt er, samen met andere Spaanse kerken dagelijks een voedselbank georganiseerd, en bestaat er een sociaal restaurant. Ook worden er nog niet verlopen, maar niet meer gebruikte medicijnen verzameld. Er wordt ook een speciale medische post voor daklozen georganiseerd. Zelf heb ik een tijdje meegeholpen in het sociale restaurant.

Missen we dan de Kring niet, of onze vrienden en familie?

Ja!

Dat even binnenlopen voor een kop koffie of een glaasje wijn 's avonds. Het sparren over ditjes of datjes. De inspirerende bijeenkomsten van de Kring. Ja, dat missen we echt!!

Daar staat tegenover dat vrienden en familie ons komen bezoeken, dat vinden we heerlijk. Zij doorbreken onze "rust", dagen ons uit. Dat doet goed!!!

Zo verloopt ons leven in Spanje. Meer schouwend, verwonderend en minder oordelend of in hokjes denkend. Dit laatste is het moeilijkst om aan te "wennen" als we weer in Nederland zijn.

Lies Haveman

Laudato Si

‘Geprezen zijt Gij.’

Dat is de naam van de pauselijke encycliek die gaat over de zorg voor de aarde en de zorg voor de armen. Paus Franciscus stelt zich ten doel om met elkaar hierover in dialoog te komen.

Op zaterdag 4 mei is er een gelegenheid om inderdaad met elkaar in gesprek te komen.

Het thema van deze middag is: ‘Broederschap, wees er niet bang voor’.

Het programma:

12.30 uur: Inloop

13.00 uur: Welkom

13.05 uur: Meditatieve opening

13.15 uur: Inleiding door Frank Boomers vanuit de encycliek over broederschap.

13.30 uur: Persoonlijk delen in groepen

14.25 uur: Meditatieve sluiting

14.30 uur: Sluiting

Plaats van samenkomen: Hooge Berktgemeenschap, het Buitenhuis. Hooge Berkt 25 B in Bergeijk.

Iedereen is van harte uitgenodigd.

Van te voren opgeven is niet nodig.

